

DRAUDZĪGĀĪI AICINĀJUMI.

Tas ir atskanējis mūsu nometnē, atkalsojies mūsu skolā un nasis mums daudz palīdzības un svētības, it īpaši pag. gadā. Mūsu skola varēja pastāvēt tikai pateicoties aicinājumam un visā pasaulē dzīvojošo tautiešu atsaucībai.

Mēs rezinām kur tagad mīt, varbūt jau atdrišās, draudzīgā aicinājuma idejas autors - mūsu prezidents Kārlis Ulmanis, bet viņa gars un idejas dzīvo tālāk mūsu vidū. Tas neizd. un nenekst, bet ikgadu par jaunu uzziēd mūsu sirdīs lai augļus nestu. [Laba ideja - audzina un pāvērs mūs.]

Jo sirmīgu un svētīgu atbalsi piedzīvojām mēs šinī mājā dzīvojošie, Janvāra sākumā te krādās vairāk kā 20 tūkstnieku un nostādāja pie šīs mājas upposanas veselu nedēļu. Tie bija skotnieki, mūsu tautietis un tautietī, kara invalīdi, bij. karantī u. c., kas mūsu skolu grūb redzēt latviski tēru un spēdru un tāpēc veselu nedēļu krāsāja šīs mājas koridorus, durvis un logus, lāboja saulauztas mebeles un pēc tam nokrāsāja, gatavāja un uzlīca logu aizkarus.

Tālinieku vidū man swiisīki upkrīta dori; viņi paši un viņu darbs līna man daudz ko pārdomāt. Tie bija da invalīdi - viens ar vienu roku un otrs ar vienu kāju. Viņiem nebija ne dolāru ne mārciņu, pašiem palīdzība vajadzīga un tomēr tie palīdz nē citiem viņu nostāju pret skolu vislabāki rausturoja vārdiņš "mūsū" - mūsu skola, nevis Augustdorfas skola, pamatskola vai gimnāzija - tieca viņi. Es ap-prati, ka viņi nos mū spodīna skolu - tāpēc ka tā ir mūsū, tāpēc ka mums visiem ir dalība pie tās.

Ta nu citi par mums tā rūpjas - ko darīsim paši. Nīpīrimus saudfēsīm un nopīrim to kas mums ir un tāpēc raudfēsīm arī paši ko padarīt

Mājas arienes īpduktvotana

KOPIJA PAREIZA			
LATVIJAS NACIŅĀLAIS ARHĪVS			
Latvijas Valsts Arhīvs			
Fonds Nr.	1335	Apraksts Nr.	1
Lieta Nr.	158	Lapa Nr.	6.
2011. gada 27. jūlijs		I. Mikelāne	

